XII-ik évfolyam. 44-dik szám. Köszeg, 1892. oktober 30-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. *Egyes szám ára 10 kr.* Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztőség: a táblaház iskola-utczai részében. Kéziratok, levelek s egyéb a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők. *Kiadói iroda:* városkör 81. sz. a nyomdában.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadóhivatalhoz (Seigl Gyula) intézendők. *Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.*

A millenium.

Nemsokára, 1895-ben, édes hazánk 1000 éves fennállását leszünk szerencsések megülni. Lázas tevékenységet fejtenek ki az ország minden zugában, hogy azt, a nemzetek történetében ritka ünnepet, minél impozánsabb módon, s Árpád dicsőségének érdeméhez mért emlékek alkotásával megülhessék. Részleteiben és egészében nagyszerűek igérkezik a magyar nemzeti ünnep. Ennek külső fényéből ugyan sokat le fog vonni a nemzetiségek, az ország háladatlan fiainak a gyászos szereplése, de az senkit ne alteráljon. Mert a tényt magát és azon igazságot, hogy a magyar a honfoglalás első perczétől fogva fel az ezer éves határig testvériesen bánt az országában lakó más nemzetiségüekkel, nem homályosithatja el semmi hazugság, semmi tüntetés. A magyar büszkén tekinthet vissza ezer éves államának multjára, s jogosult önérzettel ünnepelheti a milleniumot. Az ország minden hü fia ezt fogja vallani és ehhez képest cselekedni.

Azért fel Köszeg és vidékének a hazafiui erényekben gazdag lakossága és készülj te is az ezer éves ünnepre! A milyen büszkén nevez téged ez a vén ország a magáénak, oly büszke lehetsz te *magyar* nevedre. Magyar vagy te azóta, mióta Árpád ide vezette a vén Pannoniába honfoglaló seregét. Magyar azóta földed, magyar a szived és magyar most már javarészben az ajkad. Itt e szent földön küzdöttek igaz jogaidért őseid; e vérrel szentelt hantok alatt nyugosznak apáid; itt láttad először a felkelő napot; itt élsz és fogsz pihenni egykoron magad is. Neked e hazát szeretned kell, s örülnöd annak, hogy felküzdötte magát odáig, a hol ma áll. Te nem maradhatsz tétlen, mikor ezer éves születésnapját üli az ország. Igen, örülj a nagy napoknak és mutasd ki szereteteded, ragaszkodásodad édes hazád iránt és minden iránt, a mi magyar. Neked kötelességed örömünnepet ülni, mert az ezer éves multnak nem egy jelentőségteljes eseménye füződik szükebb hazáju rögödhöz. Ide jött ezer évvel ezelőtt a magyar sereg egy harmadrészével Árpád, hogy honalapitó művét befejezze; ott fenn az avartetőn rendelkezett fia, Zsolt, a határ védelmében, midőn Köszeg várát épitteté; itt kötöttek szövetséget és hadakoztak régi királyaink; itt laktak és terjesztették a műveltséget, jólétet az Anjouk; itt keltettek maguk iránt bámulatot a Hunyadiak; itt törött meg Jurisits és uépe vitézségén és kitartásán az ozman ereje; itt küzdöttek a szabadságért Bocskay, Bethlen és a Rákócziak hadai. Ki ne meritene mindezen történelmi tényekből tanulságot, lelkesedést; az eseményekre büszkén hivatkozva, ki ne ülne ünnepet az ezer éves cyklus lezárásánál? Mindenikünk, s azért él bennünk a hit, hogy az arra hivatottak már most fognak az elokészületekhez, megragadván minden alkalmat arra, hogy a nagy nemzeti ünnepet nálunk is minél fényesebbé varázsolhassuk, emlékezetességüvé tehessük. Elkerülhetetlennek látszik nekünk ennél fogva, hogy a városi hatóság vagy egyes kiválóbb férfiak, esetleg egy arra való egyesület vegye kezébe az ügyet és intézkedjék, hogy hova hamarább alakuljon egy *millenaris bizottság.* Ennek első feladatává tétessék mindenek előtt a pénzalap előteremtése, azután az ünneplés módozatainak a megállapitása. Nem ok nélkül utaltunk egyesületre. Van városunknak egy igen életre való és minden számottevő férfiut magában foglaló egyesülete: a turista-egyesület. Ha ez kezébe veszi ezt az ügyet, bizton számithatnánk sikerre. Ezzel azonban nem akarunk a mások jobbnak vélt intézkedésének eléje vágni. Annyi bizonyos, hogy a ki előbb fog munkához és helyesen jár el a dologban, azé lesz az érdem, mindnyájunké pedig a dicsőség.

Országos nemzeti kiállitás.

(Ie.) A kikhez eljut e hirlapnak szava, mindazokban, akik ambicziójukat helyezik abba, hogy a magyar nemzet millenáris ünnepe, multunk és fényesnek igérkező jövendőnkhöz képest impozáns s a maga nemében páratlan legyen: hazafias örömmel veszik hirét milleniumi kiállitás előkészületeinek.

Országos kiállitás lesz az 1895. évi tárlat és minden izében nemzeti!

Földmivelés, ipar és kereskedelem, tudományok és szépművészetek mezején munkáló minden hazafi előtt megnyilik széles tere a legnemesebb versengésnek.

Kincseinket: anyagiakat és szellemieket, mindazt, amit a magyar föld méhe, avagy televény földje növesztett, megérlett; a mit a mesterember és művész keze kipalléroz, a mit a magyar ész és zseni megteremt: köszöntse ez: a kulturát egy ország, mely a hanalapitás ezredéves ünnepét üli és helyezze a magyar nemzet védőasszonyának ölebe elismerése babérkoszoruját — a művelt külföld!

Épen három év választ el bennünket e kiállitás megnyitásától. Idejekorán hangzik szerte az egész ország minden zugában a nemzeti géniusznak ihlettel teljes szava. A géniuszé, melyre egyesek sippal szájukban, dobbal kezükben oly sokszor hivatkoznak, jelesen akkor, midőn művökhöz a géniusznak mi köze sincsen.

TÁRCZA.

Halottak napján.

Memento mori! . . . Emlékezzél a halálra! . . . Ez a szózat hallatszik ma mindenünnen. Halottak napja van. A holtak iránti hagyományos kegyelet és tisztelet ünnepe ez.

A leveleiktől megfosztott fák szomorúan néznek csupasz ágaikkal a felleges égre. A dér vastagon lepi el ágaikat, a fűvet és földet egyaránt. . .

Csikorgó hideg vau . . . A hideg őszi szél fagyasztó lehelletével élesen süvit a lombnélküli fák között, folyton azt búgva: Memento mori! . . .

A templomban gyásziseteni tiszteletet tartanak s a pap a halottak ünnepéről beszél, élénken hangsulyozva: „Ember emlékezzél, hogy porból lettél, s porrá leszel!“ . . . Úgylátszik, hogy mindenki átérti, tudja, ismeri a mai nap nagy jelentőségét. Az emberek sokasága árnyként jár-kel ide s tova. A hangulat nyomott, komor. . . Memento mori! . . .

— — — — — — — — — — — — — — — —

A délelőtt folyamán megélénkül a holtak csendes birodalma, a temető. Virágokat, koszorúkat, lámpákat hordanak ki; gyertyákat, mécseseket helyeznek el a sirokon. A gazdagabbak földiszitik elhunyt szeretteik sirhalmát; a szegényebbek csak pár gyertyaszállal fejezik ki kegyeletüket az elhunyt iránt. Mindenki a temetőbe siet, hogy lerója a hagyományos kegyeletet az elhunytak iránt . . . . Memento mori! . . .

— — — — — — — — — — — — — — — —

Estéledik. A temető mind élénkebb képet vesz föl. Lassan-lassan kigyúlnak a sirokon a lámpák, gyertyák ezrei, kisérteties fényt árasztva maguk körül.

A felhők csaknem mind eltünnek az égboltozatról; itt-ott látható csak néhány foszlányuk, helyüket ragyogó csillagok töltik be, mintegy visszfényet képezve az alant égő ezernyi lángnak. A szél csendesebben fujdogál; talán ő is át van hatva az ünnep magasztosságától, s nem akarja zavarni az uralkodó szent áhitatot . . .

De nézzük körül! . . . A temető bejáratától nem messze drága virágokkal földiszitett s gyönyörü lámpákkal kivilágitott diszes sirhant emelkedik. A sirt körülvevő aranyozott vasrácsozaton belül a sarokban egy diszruhába öltözött ember vigyáz a kivilágitásra. De hol vannak az elhunyt hozzátartozói? . . . Ah! ott jönnek már! Drága ruhákba öltözve jön egy gazdag házaspár, s egyenesen a bekeritett és fényesen kivilágitott sir felé tart. A várakozó ember udvariasan kinyitja a rácsajtót, s néma főhajtással üdvözli a megjelenteket. Ezek a látszat kedvéért a sirkőre térdelnek, s úgy tesznek, mintha imádkoznának. A férj égfelé emeli szemeit, de tudja Isten, hol kalandoznak e pillanatban gondolatai? A nő nagyobb hatás kedvéért még zsebkendőjét is elővesszi, s szemeihez emeli, mintha könyeznék. Pedig ezalatt kigúnyolja a legszentebb kegyeletet. Pár pillanatig ott térdelnek, s azután eleget téve a világ előtt a kegyeletnek, odahagyjak a sirt. A következő perczben már vigan nevetgélve mennek a többi sir megtekintésére. Bünös emberiség! Hol van itt a kegyelet?! . . . De hát minek is vesztegetnék ők az időt a sirnál tovább, hisz az elhunyt „csak“ milliomos, atyja volt a nőnek, ki minden vagyonát leányára hagyta . . .

Forduljunk el e visszataszitó képtől s menjünk tovább! . . .

Amott egy szintén csinosan kivilágitott sir látszik. Egy nő térdel a hantokon, melyek alatt férje alussza örök álmát. Tettetett megindultsággal az arczán, s olykor-olykor (a látszat kedvéért) egyet sóhajtva térdel ott a gyászruhába öltözött özvegy. S a mig igy térdel, talán azon gondolkozik, bár minél előbb eltelnék a gyászidő, hogy kezével és szivével mást boldogithasson. Szegény férj! ha belátnál „szerető nőd lelkebe, meg kellene fordulnod sirodban. De szerencsére te ezt nem tudod. Elég mély a sir arra, hogy mindezeket elfödje. Ez hát a hála s kegyelet azért, hogy nődet oly igazán szeretted? Távozzunk innét is, hisz a fiatal özvegy is távozik már a sirtól, sorsukra bizva az égő gyertyákat.

Rút hálátlanság! Önző emberiség! . . . Minek is vesztegetné a nő tovább az időt a sirnál, hisz fontosabb dolga is akad neki, p. a többi sir megtekintése. S elvégre az elhunyt „csak“ férje volt! . . .

Tovább! Tovább! . . .

Nagyon sok helyütt ismétlődnek e szomorú képek s már-már elcsüggedünk, hogy az igazi kegyeletet nem találjuk sehol. . . .

Talán itt? . . . Talán amott? . . . De sem egyik, sem másik helyen nem találkozunk a tiszta és tettetés nélküli igaz kegyelettel . . . Képmutatás, látszat, tettetés itt minden. . . .

Végre egy egyszerü, frissen hantolt sir előtt állunk meg. A siron csak két kis gyertyaláng pislog. A szentelt s könyáztatta hantokon egy kis fiu s egy kis leány térdel . . . . Kisirt szemeikből, s bánatos arczukról az igazi kegyelet tükröződik vissza. Oh ez már nem tettetés többé! Ez maga a valóság! . . . Szegény két kis árva anyját siratja az elhunytban, kit még csak pár nappal ezelőtt temettek el. A rideg sir csendes ölében alussza ő már az igazak nyugodt s örök álmát. Itt hagyta kedves gyermekeit árvák, egyedül. . . . A halál kiragadta őt szerető gyermekeinek köréből. Azok most szomoruan tekintenek a két kis pislogó gyertyaszálra, s folyton a jobb hazába távozott anyjuk lelki üdvéért imádkoznak. Megható jelenet! . .

Ilá valamibe öröme telik a nemzet géniuszának, bizonyára a nemzeti kiállitás ügye az, melynek mindegyik darabját, legkisebb szemernyi részét is a nemzeti becsvágy küldi muristóba.

Közös akarat, lángoló és soha el nem ernyedő lelkesedés: a magyar nemzet fiainak lelkesedése, az 1892. évi II. t.-cz alapján rendezi az 1895. évi Budapesten tartandó országos általános nemzeti kiállitást.

A kiállitás szervezete megjelent. Tizenket paragrafusba fuzott szervezési szabályzata eleve is föllebbenti a fátyolt a millenáris ünnepről. A rendező testület, élén a kereskedelmi miniszterrel, oldalán a czéljába avatott országos bizottsággal, mely a kiállitás rendezésében közremunkál és ebben a miniszter: támogatja biztos garanczia a mű fényes sikerének!

S vajjon kik tagjai a nemzeti országos kiállitásnak?

Mindazok, kik az ez idő szerint való magyar kulturállam hajóját a megelégedés és boldogság biztos révébe vezetik.

Az elnöklő kereskedelmi minisztert a kereskedelmi miniszterium államitkárja fogja helyettesiteni. A bizottságban lesznek az összes miniszteriumok küldöttei és a horvát-szlavon-dalmátországi báné. A kereskedelmi miniszter 20 tagot, a földmivelési miniszter tizet nevez ki a bizottságba. Ebben foglal helyet: a fő- és székváros polgármestere, az orsz. statisztikai hivatal feje, a budapesti főkapitány, a nemzeti muzeum és az államvasutak igazgatója, s fő- és székváros által megválasztandó 8 tag, itt munkálnak közre a tud. akademia, az orsz. gazdasági- és erdészeti-egyesület, közegészségügyi tanács, képzőművészeti társulat, földtani társaság, mérnök- és epitész-egyesület, budapesti kereskedelmi és iparkamara, fővárosi közmunka-tanács, a szesztermelők orsz. egyesülete, az orsz. malom-iparegyesület és budapeti kereskedelmi csarnok bizalmának emberei.

Ez az országos bizottság alkalmasint még kibővül a vidéki kereskedelmi és iparkamarák kiküldötteivel, kik a vidék mindegyik góczpontján szervezni, vezetni s a mennyire tőlük telik, tanácscsal, tettel fogják gyámolitani a nemzeti kiállitás megvalósitásának nehéz munkáját.

Az egész rendezkedés: a sorsolások a zsűri megválasztása, a helyet biztositó választmány kirendelése, a kiállitási hivatal szervezése mind szabatos kézzel megvont hatalmas konczepczióval egyengeti és készíti elő a magyar nemzet országos kiállitását egyben millenáris ünnepén!

E város és vidéke iparosaihoz, kereskedőihez, földet művelő polgártársainkhoz; birtokoshoz és bérlőkhöz, a szellemi munkásokhoz, s különböző egyesületekhez szólunk most, vessék latba egész erejüket, hogy a város és vármegye polgárai győztesekül kerüljenek ki a nemes versengésből, mely egyuttal a magyar nemzet teremtő erejének diadalmja lesz!

HIREK.

— **Előléptetések** Király ő felsége Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával a honvédségi november havi előléptetéseket aláirta s a többi között Lóskay Gábor I. osztályu századost, honvédzászlóaljunk parancsnokát őrnagygyá, Preinreich Gyula főhadnagyot (az V. h. gyalogezrednél) II. o. századossá, Onelsz Ottó hadapród tiszthelyettest hadnagygyá, végre Biringer Mór tart. honv. segédorvost főorvossá nevezte ki.

— **Hivataleljoglalás**. Uj járásbiránk, Korchmáros Gáspár szivélyes bucsut véve Vasvártól, ideérkezett és e hó 22-én elfoglalta hivatalát. Kivánjuk, hogy a mily örömmel fogadták az illetékes körök Kőszegre való áthelyezését, ő a maga részéről is örömét lelje Kőszegen való működésében. Legyen uj járásbiránk ujra is üdvözölve körünkben!

— **Sirok ünnepe** Az idő késő őszre fordult; a mulandóság nyomaira akadunk mindenütt. Letarolt mezők, lombjaiktól megfosztott fák — a mulandóságnak fájó érzetét keltik fel bennünk. Az emberi szivet oly jól ismerő egyház felhasználja az alkalmat arra, hogy hiveit kivezesse a temetőbe, oda, hol elhunytaink porladoznak, hova mi is utban vagyunk. A halottak emlékének szentel egy napot, hogy azokért imádkozzék, bennünket élőket pedig figyelmeztessen a halálra. Valóban jól van az igy. Az életnek örvendő ember sokat tanulhat a halottak városában — a temetőben. Legyen a halottaink iránt való tisztelet és kegyelet a legbensőbb és adózzunk a sirok lakóinak szeretetteljes megemlékezéssel.

— **A városi adósságok convertalása.** Ha igaz a német közmondás: „gute Sache braucht Zeit" — akkor nem lehet kétséges, hogy városunk ternes tartozásainak enyhébbre változtatása jó munka lehetett, leven ez idő szerent csaknem a harmadik évnek vége, a mióta ezen feladat megoldása a kezdeményezés stadiumába került. A miut értesülünk, a napokban jött meg a belügyministeri elutasitó végzés azon folfolyamodásra, mely a kőszegi takarékpénztár kölcsön-ajánlatának mellőzése végett lett városunk képviselő-testületének elfogadó határozata ellen intézve. Biztos, hogy Magyarországon nincsen példa arra, hogy pénzintézet ily kedvező ajánlatot községnek tett volna, ezt a miniszterium is elismerte, mert a legolcsóbb kölcsönző, az osztrák-magyar bank feltételeinél kedvezőbbeknek ismerte el azon feltételeket, melyeket annak idején lapunk reszletesen ismertetett és a takarékpénztári ajánlat alapján számokkal kimutatott. — Mindenesetre Markovits József ügyvéd urat a legteljesebb elismerés illeti meg, a kinek sikerült a takarékpénztárnál is a kölcsön feltételeit elfogadtatni. Ezen conventionalis művelet hatásának méltánylására elég lesz a számadatokból annyit tudni, hogy a kérdéses városi adóságok kamatoztatása és csak egyik részének törlesztésére — (mert a tartozások egy része nem törlesztetett előbb) kellett ezelőtt évente kerekszám 13700 frt, a converzió után kell: kamat és törlesztésre 5670 frt, megszünő regále-tőke kamatja tisztán 2330 frt, tehát kell összesen kerekszám 8000 frt, és igy évente kevesebb terhet fogunk viselni jó sokáig, több mint 5000 frttal s ötven év mulva nincs adósság (?). — Hogy azt a tetemes könnyitést már regen nem lehetett életbe léptetni, az ugyan nagy kár, de ma jobb vigasz erre nincs, mint hogy ez idő szerent nem fogja e czél eléréseben a várost senki sem megakadályozhatni.

— **Jupileumi ünnep.** Schneller Vilmos, helybeli ág. ev. lelkész, ki 1842. oktober hó 23-án lett Kőszegen lelkészszé, mult vasárnapon egyházközsége köreben jubileumi ünnepet ült. Az ünneplés bevezetésül Michaelis Izidor, a jubilans lelkésztársa gyönyörü szónoklatban méltányolta Scheller 50 éves áldásdús működését, mire a templomban egyházközségi gyülest tartottak, melyből, miután a szükebb konventnek az ünnepiességre szóló intézkedése általános helyeslessel találkozott, küldöttséget menesztettek az ünnepelt férfiuert. Megjelenven a templomban a jubiláns, zajos éljen fogadta s ennek elhangzása utan Turcsányi Lajos felügyelő magyar nyelven üdvözlé. Beszédet mondtak még Kis János lelkész, a szombathelyi hivek és Mészl Lajos tanitó az iskola és tanitó-testület nevében. A jubiláns meghatottságból remegő hangon mindegyik beszédre válaszolt, azután lakásán fogadta a különböző deputacziókat és az ajándékokat, melyeket a hitközségek és egyesek ajánlottak neki fel. Schnellert jubileuma alkalmából más előkelő személyek és jó barátai is üdvözöltek, még pedig vagy személyesen, vagy sürgönyileg.

— **Hivatalvizsgálat.** Vármegyénk buzgó főispánja az utóbbi időben a szolgabirói hivatalok ügymenetet és pénzkezelését vizsgálta meg. Kőszegen e hó 18-án volt.

— **A vizgyógyitó-intézet** ügyet tárgyalta a vármegye köztörvényhatósági bizottsága mult hétfői ülésén. Mindnyájunk megelégedésére szolgálhat az a nézet, mely a megyénél ez ügyet illetőleg uralkodik. Dr. Dreiszker József kérvényét, melyben az a hidegviz-gyógyitó-intézetnek Kőszegen való teljesen a fővárosi hasonló intézetek mintájára szándékolt felállitását kérelmezi, a köztörvényhatóság, tekintve a helyhatóság ajánlatát és Kőszegnek alkalmas fekvését, valamint a városunk fejlődésére háramló előnyöket, pártolólag terjeszti a kormány elé. Dr. Dreiszker a napokban Kőszegen is járt, mely alkalommal oda nyilatkozott, hogy a vizgyógyászatot most, miután terve megvalósulásán többé nem kételkedik, komoly tanulmányozás tárgyává teszi és csak azután, ha az europai hirü hasonló intézeteket megtekintette és a szaktekintelyek véleményét meghallgatta, fog majd az intézet felállitásához és berendezéséhez. Nem fog tehát sem a doktor ur, sem városunk sokat veszíteni, ha a magyaróváriak esetleg nem engednék át a szerződés lejárata előtt a kérdéses épületeket.

— **A város czime.** Ujabb időben a háttérbe szoritott szabad királyi városoknak még a czimét se respektálják mindenütt. Igy a miénket sem, mely a megyei hivatalos kiadványokban rendszerint fel nem található. Ez végre illetékes személyeknek is feltünt, ugy hogy Eredits F. kir. tanácsos a mult megyei gyülesen felolvasott ebtartási szabályrendeletnek Kőszeget illető részénél stiláris módositást eszközöltetett. Szerinte nem helyes e kitétel: „Kőszeg és Szombathely rendezett tanácsu városok," amiért ezt akként igazittatta ki, hogy: *Kőszeg szab. királyi és Szombathely rendezett tanácsu város.* Már hogy azután Kőszeg szab. királyi város ugyis csak rendezett tanácscsal bir, ezt annak a megyétől való függése ugyis eléggé megmagyarázza.

— **Milyen a megfigyelés.** Az alispáni rendelet szerint a fővárosból jövő munkások, ha kellőleg fertőztelenittettek, öt napi megfigyelés alatt kell hogy maradjanak. E rendelkezés daczára mult kedden munkába állott a templomépitésnél egy rőti kőmives-ember, aki csak vasárnap érkezett haza Budapestről és ott olyan lakásban volt elszálásolva, hol koleraeset fordult elő. Mikor az esetről hatóságunk tudomást szerzett, nyomban jegyzőkönyvet vettek fel s a munkást hazaküldték. Megsürgönyözték az esetet egyuttal az alispáni hivatalnak, honnan azután az a válasz érkezett, hogy az illető dolgozhatik. Csak hogy azt nem tették oda, hogy dolgozni igen, de a kolerát megkapni nem szabad.

— **Templomepités.** Ha a hideg igy eltart, sőt a higanyoszlop még alább szállna, a munkát, épülő templomunknál már nem igen folytathatják; pedig ugy számitottak az épitészek, hogy november hónap egy nagy részét munkában lehet tölteni. Jó, hogy a legszükségesebb munka, a beletőzés be van fejezve. A főtoronynyal annyira haladtak, hogy ma-holnap az ácsmunkába lehetne fogni. Ez utóbbi azonban az idén már elmarad és a toronysisakot egyelőre egyszerü deszkafedel fogja pótolni. A szentély felett emelkedő kis toronyra csütörtökön tűztek fel a keresztet.

— **Csakugyan van peronoszpora.** Pénteken megvizsgálta szőlőinket Adamovits László vinczellértanitó, kit a miniszterium hatóságunk kérésére küldött ide. A szakember, mint már előbb tudós földink, szintén konstatálta a peronoszporát. Most már azután ne vegyék tréfára a dolgot gazdáink és lássanak az ellenszerek alkalmazásához.

— **Az idei szüret.** A szüret hegyeinkben e héten befejezést nyert és mennyiség tekintetében a szőlőgazdák várakozásait jóval felülmulta. Minőség tekintetében kivánni valót hagy ugyan, a mi azonban nem zárja ki azt, hogy termésünket kellőképen értékesithessük. Ebben segitségünkre less a mások szerencsétlensége, a mennyiben a filokszera pusztitotta vidék nem konkurálhat velünk a borpiaczon.

— **Vadászat.** A helybeli vadásztársaság csütörtökön az észak-keleti határ mentén mezei vadászatot tartott, de kevés eredménynyel. Nyul nem igen mutatkozott.

— **Bucsuzó.** Mindazon jó ismerőseimnek, kiktől távozásom alkalmából az idő rövidsége miatt személyesen bucsut nem vehettem, ez uton mondok egy szivélyes isten hozzádot. Köszönöm az irántam tanusitott rokonszenvet és magamat szives emlékezetükbe ajánlom.

Fábián József.

— **Táncz-estély.** Rosenkranz Márton tánczanitónak mára hirdetett tánczestélyén Pápai csepregi czigányzenekara fog közreműködni. Az elegansan diszitett kis terem, remélhetőleg, meg fog telni ez alkalommal tánczkedvelő fiatalsággal. Az érdemes tánczanitó mulatságos cotilliont is fog rendezni, mely hathatósan fokozni fogja a fesztelen jókedvet.

— **Névtelen hősök.** Nem ám olyanokról van szó, a kik nemes eszmékért küzdenek és a vérmezőn hullanak el, hanem olyanokról, a kik illetéktelenül a mások dolgaiba avatkozva alkalmatlankodnak az embereknél anonym leveleikkel. Habár az okos ember tul teszi magát a szemérmetlen tolakodók áskálódásain és nemtelen ráfogásain, mindig kellemetlen e rút és nem eléggé kárhoztatható mesterkedése a lelketlen firmáknak. Bárcsak hurokra kerülne egyszer egy ilyen becsületrágó, hadd tudná meg közönségünk, kit illessen megvetésével, s kit kellijen neki kikorbácsolnia e városból, melynek jó hirneve be van szennyezve.

— **Az uj pénz** most mindenütt nagy érdeklődés tárgya. Mult vasárnapon még alig ismertünk belőle valamit. Csak egyes darabok, melyek a helybeli régi takarékpénztárnak lettek beküldve, vándoroltak kézről-kezre, képezték a bámulat és birálat tárgyát. Jónak mindenki tartja az uj aranyokat, hanem kiállitásukat a kritikus emberek nagyon kifogásolják. Abban megegyeznek a vélemények, hogy mindenesetre jó ez az uj pénz annak, ki sokkal bir. De hány ember nélkülözi majd ezt is, a mint hiányában volt a réginek. A *Borszem Jankó* helyesen mondatja az ő *Savanyó Vendel*-jével: Mit, uj pénzt fogunk kapni, hisz én még a régit se ismerem.

— **Hymen.** Decker Gyula csornai járásbirósági tisztviselő, Decker János telekkönyvvezetőnk fia, eljegyezte Usz Klára kisasszonyt.

— **Házassági engedély.** Jokes Alajos rőti lakos a miniszteriumtól engedélyt kért és nyert, hogy Ausztriában házasságot köthessen.

— **Halálozás.** Kaptuk a következő gyászjelentést: Gál Sándor, királyi táblai hivatalnok, ugy a maga, valamint gyermekei Irén, Vilma, Sándor, Jolán és a számos rokonság nevében is fájdalomtól megtört szivvel jelentik forrón szeretett neje, illetve anyjuknak Gál Sándorné szül. Smirmuud Vilmának folyó hó 27-én d.

A két kis gyertya kialvó félben van, de a gyermekek nem távoznak még. Csak mikor már végkép leégtek a gyertyácskák s kialudtak, hagyták ott csendesen sirdogálva a magános sirhantot. . . . Szegény gyermekek! . . .

Számtalan sir nincsen kivilágitva, s nagyon sok az elhagyatott. Ezeknek vagy nincsenek hozzátartozóik, vagy ha vannak „nem érnek rá" a kegyelet adóját leróni . . . .

Az éj teljes beálta előtt már csak itt-ott pislog még egy-egy gyertyaszál, mécs vagy fáklya. . . .

„Sirok ormán rezgő lángok, vörös fáklyák hamvadoznak" . . .

Elmult a kegyeletes ünnep, s vele minden tettetés és képmutatás. Ki tudja, hogy jövő halottak napján hányan fognak a most sirokat látogatók közül „odalenn" nyugodni? Ki tudja? . . . Memento mori! . . .

Nemo.

f. fél 9 órakor hosszas szenvedés után életének 36-ik, boldog házasságának 20-ik évében történt gyászos elhunytát. A bolgodultuak hült teteme folyó hó 29-én d. u. 4 órakor fog az Ujvilág-utcza 21-számu házból az ev. ref. hitvallás szertartásai szerint a helybeli sirkertben nyugalomra elhelyeztetni. Győr, 1892. október hó 57-én. Áldás és béke lengjen drága porai felett!

— **Italmérők figyelmébe.** Mindazokban a községekben, melyekben a folyó évben a kizárólagos italmérési jog volt bérbe adva, azok, a kik jelenleg szeszesz italoknak kimérésével, vagy kis mértékben való elárusitással foglalkoznak, ha ebbeli üzleteiket a jövőre is folytatni akarják, tartoznak szabályszerüen felszerelt italmérési engedély iránti kérvényüket f. é. november hó végeig a kir. pénzügyigazgatóságnál benyujtani, s ez esetben kérelmök elintézéseig üzletüket oly mérvben, mint aminőben azt a f. évben gyakorolták, továbbra is gyakorolhatják. Az engedélyért benyujtandó folyamodvány bélyegköteles (első ive 1 frt, minden további ive 50 kros bélyeggel látandó el.) A folyamodványhoz csatolandó 1 frtos bélyegjegy (a kivánt engedélyre.) Az egyes mellékletek, honpolgársági, — erkölcsi bizonyitványok, amennyiben ezen okmányok amugy is bélyeggel ellátvák, — külön bélyeggel nem látandók el, ha azonban természetüknél fogva bélyegmentes okmányok (p. o. katonakönyvek stb.) mellékeltetnének, azokra a 16 kros bélyegjegy ragasztandó. Vármegyénk területében ez időszerint a kizárólagos jog gyakoroltatik: Szombathely és Kőszeg városában, valamint Felső-Eőr, Nagy-Nt.-Szt.-Mihály, Pinkafő, Tarcsa, Szent-Elek, Jánosháza, Szent-Gotthárd, Kis-Czell, Körmend, Kámon és még hozzávetőleg 80 kis községben is. Tehát folyamodjatok korcsmárosok és szatócsok, hogy kárt ne szenvedjetek!

— **Hirdetmény.** A koleralepte helyekről érkező utasok a 78738/VI. sz. belügyminiszteri rendelet szerint 5 napig orvosi felügyelet alatt tartandók lévén, ezen rendelet mikénti véghajtására a következők hozatnak köztudomásra: Minden fertőzött helyről érkező illetve távozó utas rendbirság terhe alatt tartozik azon hely elöljáróságánál, a hol letelepszik, — jelentkezni, s a szállás adó is köteles minden szállt idegent a városkapitányi hivatalban bejelenteni. Az utas, a mig egészsége zavartalan, ezen idő alatt szabadon járhat, lakhelyét a hatóságnak tett bejelentés után tetszés szerint változtathatja, sőt első megtelepedési helyét el is hagyhatja, de csak ha uj tartózkodási helyét, annak értesithetése végett előzőleg tudatja, a hol is az orvosi felügyelet folytattatik. — Hamis bemondások e részben kihágást képeznek s szigoruan büntettetnek. — Az egészségi bizonyitványokat a városkapitány vagy t. orvos fogja kiállitani. Kőszeg, 1892. évi oktober 26-án.

Tipka Ferencz,
polgármester.

— **Hirdetmény.** A cs. és kir. közös hadügyminiszterium által közzétett hirdetmény szerint a hadsereg részére szükséges különféle ruházati és fölszerelési tárgyak szállitása általános pályázat utján fog biztositatni. A pályázatban csak magyar vagy osztrák állampolgárok vehetnek részt. A részletes föltételek megtekinthetők a brünni, budapesti, gráczi, kaiser ebersdorfi és gyulafehérvári ruharaktárakban, a hadtestek kezelőhivatalaiban, a budapesti keresk. muzeumban, a magyar orsz. iparegyesületnél Budapesten, valamint az alulirt kamaránál. Az ajánlatok közvetetlenül és legkésőbb 1892. évi november hó 16-ik napjának déli 12 órájáig a közös hadügyminiszterium iktató hivatalába nyujtandók be. Mire az érdekelt körök figyelmét, alulirt kamara ezennel felhivja. Sopron, 1892. október hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény.** A m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége f. é. 26307/I. sz. a. pályázatot hirdet az 1893. esetleg 1894. és 1895. évben szükségelt téglaneműek, u. m. égetett fali- kővezeti- tűzálló- boltozatkut kongó- lyukasztott- sajtolt és keramittégla szállitására. A pályázati feltételek és ajánlati minták ezen kamaránál betekinthetők esetleg a m. kir. államvasutak budapesti nyomtatványtáránál 25 kr. illetve 15 kr. beküldése mellett megszerezhetők. Az ajánlatok 1892. évi november 5-ének déli 12 órájáig a m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetőségéhez benyujtandók. Sopron, 1892. otkóber hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

Csarnok.

Ülj mellém a kandallóhoz!

Ülj mellém a kandallóhoz, fel van szitva melege. Igy kezd a magyar költő — Kisfaludi Sándor — egy igen szép regét, melyet — fájdalom — a fiatalok már nem is ismernek, de a régiek oly édes merengéssel olvastak. (Csak a minap szólitott meg egy öreg nénike, hogy adjam oda neki ezt a regét, hadd olvassa el még egyszer életében.)

Én is azon kezdem czikkemet, hogy üljetek ti is a kandalló mellé . . . de nem azért, hogy tőlem regét várjatok. Én a valóságról, a jelen életből akarok ám . . . igen komoly dolgokat elmondani.

Egy város utczáján haladtam. Sose voltam abban a városban, egy árva lelket nem ösmertem. A mint igy megyek, mendegélek, egyszer egy ház ablakán nagy betükkel látom kiirva: „Itt minden Hétfőn pompás korhely leves kapható!"

Közelebb léptem, s azonnal tisztába jöttem, hogy itt egy korcsmával állok szemben.

Az utas ember sokszor azt sem tudja, hogy milyen napra ébred, én figyelmeztetve voltam e hirdetéssel, hogy ma hétfő van.

Megállottam, mintha ahhoz a helyhez kötöttek volna. És láttam jönni és menni az embereket . . . . . egyik a másik után tére be a korcsmába, a pompás korhely levesre. Legtöbb munkás ember volt köztük.

Mondanom se kell, hogy nagyon érdekelt a dolog. Egyet gondoltam s mintha lökött volna rajtam valaki — ott találtam magam a . . . tabernába.

Szomoru az a kép, a mi itt elémbe került. Valóban azok az emberek mindannyian korhely levesre szorultak. Az átvirrasztott éjszaka nyomai ott maradtak arczaikon, kidült veres szemeiken, felborzolt hajukon, szétdult vonásaikon.

Édes Istenem, hát igy van ez minden hétfőn?

— Igy — válaszolt mellettem egy rendőr — pedig még most eleg csendesen vannak.

Beszélgetésbe eredtem emberemmel. Elmondotta, hogy ezek az emberek egész héten dolgoznak és szombat estetől hétfő virradóra keresményüket szépen a csap alá temetik.

No iám itt a hiba . . . itt a bibe, a miért a dolgos magyar ember nem boldogul.

Hát hogy is lehetne igy boldogulni? Minden város, minden községben erős érdeklődésem tárgyát képezé, mennyire el vannak terjedve országunkban a korcsmák.

Az Isten — ki tudja miert — szőlőinket elvette' a magyar ember most már bort sem ihatik, mert az méreg drága.

Nem elég tehát, hogy nemzetgazdászatunk egy jelentős tényezője — a szőlő — tönkrement, hanem a magyar ember jobban mint a multban, megszokja a gyilkoló pálinka-ivást.

És jaj nekünk magyaroknak ekkor!

Nem csak testileg lesz a nemzedék satnya, de elborul lelkünk, kedelyünk, munkakedvünk is!

Az Isten, kit a magyar nép mindig különösen a magáénak ismert, mentsen meg minket e csapástól.

De nem csak ezért szólok én először erről a pompás korhely levesről.

Másfelé is nézek ám.

Az ilyen életmód, az ilyen hely teremti meg málunk az elégedetlen emberek egész raját. Itt nőnek nagyra azok a veszedelmes emberek szarvai, kik a munkásnépet lázitják, az ő filléreiken élősködnek.

A magyar munkás természeténél és józan gondolkozásánál fogva mindig irtózott a társadalmi rend felforgatásától.

Fájdalom, ma már az ily helyeken akadnak lelketlen üzérek, kik szikrát dobnak a lelkekbe nem csak pálinkával . . . de hazug és gyilkos elvekkel is.

A munkás keresztény családokhoz szólok tehát és kérve kérem, kövessenek el mindent, hogy nálunk Magyarországon a keresztény családi élet szeretetét, az otthonnak becsülését féltékenyen ápolják. Ez az egyedüli orvosság, mely még bomladozó társadalmunkon segithet.

Lám, erre mily hivatása van — a családanyának. Kő-se le szeretetével, gyöngédségével azt a ferfit, hogy szeresse otthonát, hogy érezze át, nehéz, de szép az a küzdelem, mit övéiért, édes szerető gyermekeiért folytat.

A magyar honleánynak mennyi alkalma van arra, hogy az ifjuságot — mint őrző angyalok — megmentsék a tivornyáktól, az elzüllestől.

Ne engedjék, hogy nekik rossz, szerencsétlen férjek nevekedjenek.

Terjünk vissza arra az időkre, mikor a keresztény családi élet erősebben ki volt fejlődve a társadalomban. Mikor felkeresték egymást a családok és kevésből kedélyesen, de tisztességesen tudtak mulatni.

Valóban . . . üljetek a kandallóhoz, fel van szitva melege, hogy visszahozzátok azokat a régi jó téli estéket, mikor minden családtag tudta és érezte, mi az az édes otthon, mi az a boldog, csöndes családi élet, mely nélkül — különösen a munkásnép — elégedett soha sem lehet . . .

Mester.

Közgazdaság.

Praktikus gyömölcseltartási módok.

A cseresnye-, megy- és eperkedvelők közül sokan gondolkoztak azon, mily jó volna e kitünő gyümölcsöket akkorra is eltartani, a midőn azoknak rövid saisonja már lejárt. Ez óhaj azonban mindeddig kivihető nem volt, mert éppen az emlitett gyümölcsök azok, melyek igen gyorsan romlanak, következésképen csak frissen fogyaszthatók s hosszabb ideig nem tarthatók.

Egy franczia kertész most egy eljárást hoz nyilvánosságra, melynek segélyével az emlitett gyümölcsök akár egy évig is megromlás nélkül — állitólag — eltarthatók. Szolgálatot vélünk teljesiteni, a midőn az eltartási módot az alábbiakban ismertetjük.

A konzerválásnál salicilsav és czukor játszanak szerepet. Minden liter, a konzerválásnál felhasználandó vizben 3 grm. salicilsavat oldunk fel. A feloldás azonban igen lassan halad előre, azért leghelyesebben ugy járunk el, ha a salicilsavat egy tiszta rongyba kötve, ezzel együtt tesszük a vizbe, azt pedig 8 napra egy hűvös pinczebe helyezzük el, a mely idő alatt a salicilsav teljesen fel fog oldódni. Vizdus és czukorszegény gyümölcsök részére, a minő pl. az eper, szeder stb., minden liter vizbe 300 grm. tört czukrot teszünk; ellenben kevésbé vizdus, de czukorban gazdagabb gyümölcsök részére, a minő a ringló, baraczk, cseresnye stb. 250 grmot. Eltartásra tökeletesen ép gyümölcsöket választunk ki, és pedig olyanokat, melyeknek tökeletes megéréséhez még néhány nap hiányzik; ez igen fontos körülmény, mert eltartás közben is a tökéletes beéredés megtörténik, ha pedig tökeletesen érett gyümölcsöket használunk, azok később tuláságosan is megpuhulnak. Az edények, melyekben az eltartást czélozzuk, egy negyed részig megtöltendők a jelzett módon készült folyadékkal s annyira megtöltendők minden pityolás nélküli gyümmölcsecsel, hogy felül csak 2 cm. üres hely maradjon; ha már most a gyümölcsöt nem boritja el a folyadék, annyit öntünk belőle reá, a mennyi épen elboritja, az edényt pedig kemény csomagoló papirral való lezárás után, hűvös és sötét helyen tesszük el használatig. Ily módon tartva el a gyümölcsféléket, a következő májusig is eltarthatók minden megromlás nélkül. Iz és szin változatlan marad s csupán a körtefélék barnulnak meg némelig. Mennél sötétebb helyen történik azonban az eltartás, annál inkább megtartják a szinöket is.

A folyadék, melyben a gyümölcs konzerválva van, nemcsak édességét tartja meg, de felveszi az illető gyümölcsnek izét is, ugyannyira, hogy némi tisztitott szesz hozzáadása által, igen kellemes gyümölcspálinka készithető belőle.

Még egy igen egyszerü gyümölcseltartási módot ajánl ugyancsak egy franczia kertész, a mely azonban csupán almafélék, körte és szőlő eltartására használható. Az eljárás abban áll, hogy oltott meszet fektetünk a földre vagy valamely deszkaállványra néhány cm. vastag rétegben, erre egy sor almát helyezünk el a melyet ugyancsak mészréteggel hintünk be, olyanformán, hogy az alma minden oldalról mészréteggel legyen körülvéve. Egy kubikméter almára körülbelől 80—100 kg. mész kell. Nagyon természetesen, a neszet bármiféle czélra is fel lehetett használni később.

Ha az almák a mészből kivétetnek, egy nedves rongydarabbal törlendők tisztára. A gyümölcsök a kivétel alkalmával téljesen épek, üdék és nem töpörödöttek. Egy némely fajta üdességét a kivétel után is hosszabb ideig megtartja, más azonban néhány nap multával töpörödötté lesz. Tanácsos tehát csak a napi szükségletet kivenni egyszerre a mészből.

Hasonlólag tartandó el a szőlő is, azzal a külömbséggel, hogy a kivétel után megmosandó. A szőlő is néhány óra hosszat teljesen ép marad a kivétel után

Ha különösen szép és értékes gyümölcs konzerváltatnék, tanácsos volna azokat előzőleg selyempapirba becsavarni s igy a mész közé rakni

Egyik eljárás keresztülvitele sem okoz nagyobb költséget, bátran meg lehet tehát próbálni.

Horváth L.

Irodalom.

— **Megrendelési felhivás!** Könyvtártan czimű munkámra. Az 1882-ik évi könyvkiállitás a hazai könyvtárak felkutatása által a régi magyar irodalomnak nagy szolgálatot tett; de egyuttal élénken feltüntette azon hiányokat, melyekben hazai könyvtáraink nagy része sinlett — a rendezetleneséget. Napokat kellett sokszor egyes könyvtárakban kutatnom, mig irodalmunk e kincseit a feledés homályából kikeresnem sikerült. — Németés Olaszországban tett utazásaim közben bámulattal tapasztaltam a könyvtárakban uralkodó rendet és rendszerességet és szomoruan gondoltam a hazai állapotokra. Ez, és azon körülmény, hogy az utóbbi években számos megkeresés érkezett hozzám a vidékről, a fő- és székvárosból részben azért, hogy nagyobb könyvtárak rendezését vezessem, részben pedig, hogy azok czélszerű berendezéséről felvilágositást adjak, inditott arra, hogy 17 éves könyvtári tapasztalataimat röviden egybefoglaljam azok számára, kik a könyvben hű barátot látnak. Óhajtanám, hogy az elmult századokban oly nagy szorgalommal és költséggel összegyüjtött, de jelenleg elhanyagolt könyvtárak újból felkaroltassanak és az ujabb irodalom termékeivel gazdagitva, a nagyobb vidéki városok mivelődési gócspontjai legyenek. Ezt pedig csak rendezett könyvtárakkal lehet elérni. Sőt még ott is, hol eddigelé volt is némi rendszer alkalmazva, nagyon kivánatos, hogy az általánosan elfogadott bibliographiai elvek jussanak érvényre, melyek nélkül a kutatók igényei ki nem elégithetők. Művem alapos felvilágositást nyujt mind azon munkálatokról, ismeretekről és elvekről, melyek egy könyvtár rendezéséhez megkivántatnak, és egyuttal feleslegessé teszi a hasonló irányú német műveket. Tájékozás végett művem tartalmát az alább elősorolt fejezetekben mutatom be: 1. Az irás és anyaga. 2. A nyomdászat rövid története és elterjedése. 3. A könyvek alakja. 4. Ősnyomtatványok. 5. Nyomdai kiállitás. 6. Ritka könyvekről. 7. Utánnyomat és szerzői jog. 8. Könyvdiszitések. 9. Könyvkötészet. 10. Példányok és kiadványokról. 11. Nyilvános és magán könyvtárak berendezése és felállitása. 12. Könyvtári rendszerek. Felkérem ennélfogva hazai közintézeteinket és a nagyobb könyvtárak tulajdonosait szivesked-jenek megrendeléseikkel Dobrowsky Ágost könyvkereskedőhöz fordulni. (Lakik: Egyetem-utcza 2. szám.) A mű kis nyolczadrét alakban, eredeti kötéssel körülbelül 12 ivnyi tartalommal még ez évben okvetlenül meg fog jelenni. Ára eredeti vászonkötéssel együtt 1 frt 50 kr. Bolti ára természetesen jóval magasabb lesz. Kudora Károly az egyetemi könyvtár őre.

— **A legkedélyesebb szórakozást** a „Magyar Nők Lapja" olvasása nyujtja. Legujabb száma tartalmazza: „Hull a levél . . ." költemény Csegei Lászlótól, „Bakfiszív" rajz, „A miről beszélnek" tárcza Omegától, „Az utitárs" elbeszélés B. M.-tól, „Az utolsó elbeszélés" Brankovics Györgytől, „Gazdag vő" humoreszk, „Kuruc szép asszonya" novella Kovács Laurától, „A cselédkérdés" magyar háziasszonyok figyelmébe. „Tarka bokrétából." „Zsuzsika" regény Vörös Juliánnától.

— **Hosszas évek gyakorlata** szükséges ahhoz, hogy valamely lap, különösen egy szépirodalmi lap, és főleg a női művelt olvasóközönségnek szánt szépirodalmi lap szerkesztése olyan legyen, hogy azt minden művelt olvasó a olvasónő aggodalom nélkül vehesse kezébe; a mai kor sentimentalismusa, realismusa, a mondjuk ki bátran, pikanteriak után való kapkodása annyira megmételyezték már a szépirodalmi lapok egyrészét, még azokat is, melyek kizárólagosan a magyar női művelt olvasó közönség részére vannak szerkesztve, hogy azokat serdültebb hölgyek sőt a fiatal anyák is csak aggodalommal vehetik kézbe. E kor hibájától távol áll a „Képes Családi Lapok" a melynek szerkesztősége gondosabban válogatja meg közleményeit a valóban szivet lelket nemesitő olvasmányokat nyujt közönségének. E lapot mi is a legmelegebben ajánljuk olvasóink különösen női olvasóink figyelmébe. E lap szellemi része a legmagasabb irodalmi nivon áll, két hetenkint ád divat tudositást, s minden számában regénymellékletet csekély előfizetés mellett. Ára a lapnak egy évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. kiadóhivatala Budapest, Nagy korona utcza 20 szám. —

Felelős szerkesztő: *Wittinger Antal.*

Nyilt-tér.

Csikos és koczkás selymszöveteket Louisina, Foulard-Sürah-Taffeta nemülköuben Merveilleus selymeket is méterenként 45 krtól 3 frt 85 krig egyes öltönyökre, vagy egész végekben is póstabér- és vámmentesen szállít **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára **Zürichben.** Minták póstafordolóval küldetnek. Svájczba czímzett, levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Piaczi-árak.

Buza	100 kilo	7 frt.	— krtól	7 frt.	40 kr-ig
Rozs	„	6 „	40 „	6 „	80 „
Árpa	„	5 „	20 „	6 „	80 „
Kukoricza	„	6 „	— „	6 „	20 „
Zab	„	5 „	— „	5 „	40 „

		frt.	kr.		frt.	kr
Buzaliszt I.	100 kilo	15	40	100 kilo burgonya	1	85
„ II.	„	15	10	Marhahus . 1 kilo	—	60
Rozsliszt I.	„	13	60	Marha zsir	1	10
„ II.	„	12	—	Disznohus . „	—	52
Buzakorpa	„	5	—	„ zsir . „	—	68
Rozs „	„	5	—	Borjuhus . „	—	60
Köleskása	„	14	—	Birkahus . „	—	36
Dara	„	17	—	1 néter bükkfa	13	50
Árpa dara	„	8	—	„ 4 „ dorong	10	—
Széna	„	2	52	„ tölgyfa	9	40
Szalma	„	1	90	„ „ dorong	7	90

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II. III. oszt. kocsikka reggel	d. u.	este
	Középeurópai idő.				
—	**Köszeg**	ind.	5^{05}	11^{55}	5^{30}
6	Lukácsháza	(m. h.)	5^{19}	12^{08}	6^{04}
12	Német-Gencs	(m. h.)	5^{36}	12^{24}	6^{21}
18	**Szombathely**	érk.	5^{51}	12^{39}	6^{36}
—	**Szombathely**	ind.	6^{45}	3^{15}	7^{05}
7	Német-Gencs	(m. h.)	7^{01}	3^{31}	7^{22}
13	Lukácsháza	(m. h.)	7^{18}	3^{48}	7^{38}
18	**Köszeg**	érk.	7^{31}	4^{01}	7^{51}

Csak kedden és pénteken közlekedik egy negyedik vonat Kőszegről 8 ó. 10 perczkor és Szombathelyről 11 ó.. — perczkor.

Magyar királyi államvasutak.

MENETREND.

Érvényes 1892-ik évi október 1-től.

Budapestre.

Szombathely	regg.	6.54	d. u.	12.44	este	10.39
Vép	„	7.07	„	12.56	„	10.25
Sárvár	„	7.32	„	1.22	„	11.18
Ostfi-Asszonyfa	„	7.34	„	1.37	„	11.34
Kis-Czell	„	8.18	„	2.30	„	12.01
Győr	„	10.34	„	5.02	„	2.00
Budapestre érkezik	„	1.22	este	7.50	„	6.40

Budapestről.

Budapest	regg.	8.30	d. u.	2.05	este	10.20
Győr	d. e.	11.35	„	5.10	„	2.35
Kis-Czell	d. u.	1.54	„	7.03	„	4.33
Ostfi-Asszonyfa	„	2.14	„	7.27	„	4.52
Sárvár	„	2.26	„	7.40	„	5.06
Vép	„	2.52	„	8.06	„	5.32
Szombathelyre érkezik	„	3.04	este	8.19	regg.	5.44

Szombathelyről Grácz felé indul:

Szombathely	regg.	6.04	d. u.	3.12	este	8.33
Kis-Unyom	„	6.18	„	3.25	„	8.47
Egyházas-Rádocz	„	6.33	„	3.39	„	9.01
Körmend	„	6.48	„	3.52	„	9.16
Csákány	„	7,03	„	4.05	„	9.35
Rába-Szent-Mihály	„	7.33	„	4.15	„	9.45
Szent-Gothárd	„	7.54	„	4.33	„	10,09
Gyanafalva	„	7.54	„	5.50	„	10.31
Gráczba érkezik	d. e.	10,36	este	7.32	„	—,—

Déli vasuti menetrend.

Szombathelyről Bécs felé indul:

Szombathely	reg 4.01	reg. 5.57	d. e. 9.01	d. u. 4.44
Acsád	„ 4.22	„ 6.19	„ 9.18	„ 4.—
Bécsbe érk.	„ 7.27	„ 9.40	d. e. 1.54	„ 9.15

Bécs felől Szombathelyre indul.

Bécs	regg. 7.20	délb. 1.20	d. u. 5.05	est. 7.40
Acsád	„ 10.41	„ 6.25	„ 9.44	éj. 12 20
Szombath. é.	„ 10.55	„ 6.44	„ 10.02	„ 12.37

Szombathelyről Nagy-Kanizsa felé indul:

Szombathely	d. e. 11.05	este 7.05	éjjel 12,51
Dömötöri	„ 11.22	„ 7.27	„ 1.10
Molnári	„ 11.32	„ 7.41	„ 1.21
Vasvár	d. e. 11.40	„ 7.51	„ 1.29
Sz.-Iván (Z.-Egerszeg)	„ 12.25	„ 8.47	„ 2.19
N.-Kanizsára érk.	„ 1.34	„ 10.15	„ 3.42

Kanizsa felől Szombathelyre indul:

N.-Kanizsa	d. u.	2.10	reggel	6.05	éjjel	12.45
Sz.-Iván (Z.-Egerszeg)	„	3.20	„	7.22	„	2.15
Győrvár	„	4.02	„	8.08	„	3.05
Molnári	„	4.10	„	8.17	„	3.04
Dömötöri	„	4.20	„	8.28	„	3.27
Szombathelyre ér.	„	4.30	„	8.45	„	3.47

Hirdetések.

2625/92.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a kőszegi takarékpénztár végrehajtatónak **Pesenlechner Ferencz** örökösei végrehajtást szenvedők elleni 1500 frt — kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében (a kőszegi kir. járásbiróság területén levő Kőszeg sz. kir. városban fekvő a kőszegi 2163. sz. tkjvben felvett A † 1393. helysz. gyümölcsös, és zöldséges kertre **Schlögl János** utóajánlatára az ujabbi árverést 705. frt — krban utóajánlati kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan

az 1892. évi november hó 25-ik napján d. e. 10 órakor ezen biróság telekkvi osztályának hiv. helyiségében,

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási árban esetleg magasabb igéret mellett eladatni fog.

Árverézni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1892. évi oktober hó 11 napján.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Kőszén és Coaks-eladás.

100 kg. pibersteini barnadarabszén 1.40 frt.
100 kg. wiesei fény-darabszén 1.50 „
100 kg. prima gáz-coaks 2.40 „

A legjobb minőségben, bérmentve házhoz szállitja

Kirchknopf Mihály,

vaskereskedő Kőszegen, főtér.

Magyar **királyi**

ORSZ. KÖZPONTI MINTAPINCE

kizárólagos elárusitó képviselet ajánlja kitünő

minőségü palackborait és cognacot,

Borok hordókban is szállittatnak.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Főraktár: Budapest, mérleg-utca 4.

Fiokraktár: Erzsébet-körút 56

Felvilágositásul!

Vannak emberek, a kiket a kenyéririgység minden tisztességtudásból kivetkőztet.

Igy esett meg most, hogy

egy versenytársunk teljesen fejet vesztvén

az Eszterházy cognac bámulatos sikerein, (és mindenesetre a saját gyártmányának hanyatló kelendőségén — a minek oka pedig csakis ő maga lehet,) oda jutott, hogy valótlan és nevetséges vádakat szór ellenünk s ez által igyekszik bennünket megkárositani.

Érdekeit ilyen eszközökkel védő versenytársunk fogadja reszvetünket! Raszolgal.

Részünkről csak azt emlitjük meg röviden, hogy

csakis az Esterházy cognac

lett **minden** kiállitáson, melyen részt vett, **első dijakkal** kitüntetve, hogy

csakis az Esterházy cognac-gyár

kapott orvosoktól, gyógyszerészektől, kereskedőktől és a nagy közönség köréből **ezrekre rugó elismerő leveleket** és hogy

csakis az Esterházy cognac

kedvencze a nagy közönségnek.

Mi **csakis a nagy közönség** véleményét tartjuk mérvadónak, ez pedig hatalmasan nyilvánult, mindenfelé hangoztatván:

Esterházy cognac a legjobb!

Szavatolunk cognacgyárunk jóságáért, **ez szerezte meg nekünk a nagy közönség rokonszenvét**, melyet — a versenydühöngő támadásai ellenére — megtartani, sőt tőlünk telhetőleg fokozni igyekszünk majd.

Tisztelettel

Gróf Esterházy Géza-féle

cognac-gyár

BUDAPES — ANGYALFÖLD.

STADLER ZSIGMOND

DIVATÁRUHÁZA — ezelőtt Stadler Salamon — SZOMBATHELY

ALAPITTATOTT 1821.

Dús választék mindennemü uri és női **divatczikkek. Confectio, fehérnemüek, vásznak, selyem- és kézmüárukban** a legfinomabb kivitelig — **Kelengyék uri- és női toilettek, felöltők** stb. a legutolsó divat szerinti elkészitését, [redacted] legjutányosabb árak mellett [redacted] eszközlöm.

Nagybani áruosztályomat (I. emelet) a t. cz. kereskedő urak — és az első magyar **vitorlavászon, vizmentes ponyva és zsákgyárnak** nálam levő raktárát a t. cz. uradalmak és gazdaszok b. figyelmébe ajánlom.

Mintagyüjteménynyel kivánatra bérmentve szolgálok.

Teljes tisztelettel

Stadler Zsigmond.

Mindennemü

műtrágya.

A magas kormány kezdeményezése folytán alapitott

„HUNGARIA" műtrágya-, kénsav- és vegyi ipar részvény-társaság

ajánlja saját gyártmányu, tiszta kénsavval feltárt, e ismert kitünő minőségü műtrágyáit: **csontliszt-, spodium-, ammoniak- és asványi superphosphatokat, párolt csontlisztet, Thomassalakot, chilisalétromot**, kénsavas kálit és ammoniakot; különlegességeket, mint: szőlő-, répa-, rét-, kender- stb. trágyát és mindennemü egyéb műtrágyát, kénsavat, réz- és vasgáliczot. — Talaj-elemzések dijmentesen eszközöltetnek. Felvilágositással és árjegyzékkel készségesen szolgál gyáraink központi irodája **Budapest V Erzsébett. 9. sz. II. e.** hová levelek és megrendelések intézendők. Telefon-szám 882.

Thomas-salak.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.